

Danmark.

Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark.

40 Aars Jubilæum.

3 Anledning af dette Jubilæum, som fandt Sted d. 13. Sept., bringer „Kirkelig Dagblad“ en Jubilæums-artikel, hvorefter vi gengiver det væsentligste:

„Den 13. September 1861 holdtes i Overbærsele bl. a. af Præsterne Kønne, Høve, Vilh. Beck og Johannes Clausen en betydningsfuld Generalforsamling i Stenlille Stolegaard paa Sjælland, som førte til Dannelsen af den nuværende „Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark“.

Allerede 1853 var der ved et Møde i Landsbyen Ordrup blevet oprettet en Forening for indre Mission af nogle Lægfolk med det Formaal at udsende Missionærer og udgive et Blad („Den indre Missions Tidende“). Og det var denne Forening, der den nævnte Dag holdt Generalforsamling.

Paa denne gik det varmt til. Betydningen forlangte nemlig en af Missionærerne, Smed Jens Larsen, Kirke-Værkse, afstedkom, fordi der var noget i Vejen med ham baade i hans Lære og Liv. Der var imidlertid Mennesker til Stede, som elskede Jens Larsen, fordi de var vante ved ham. Og disse Mennesker bebrejdede stærkt Bestyrelsen og Pastor Rønne, der havde sluttet sig til Besættelsen, deres Fremferd overfor Missionær Larsen.

Resultatet blev, at Bestyrelsen traadte fra. Og da gik det som et Lyn gennem Vilh. Becks Sjæl: Det kan aldrig gaa godt, dersom den indre Mission skal overgives i de Menneskers Hænder. Efter nogen Forhandling mellem Rønne, Clausen og Beck endes man om at anmode dem, der vilde slutte sig til den indre Mission med Pastor Rønne som Formand, at gaa ind i Stolen og skrive deres Navne i en fremlagt Protokol. Dette skete, og der blev saa med det samme dannet en Bestyrelse, som foruden Formanden, Pastor Rønne, kom til at bestaa af Beck, Clausen, Tømmer Jacob Jensen, Stuerup, Mejerforpagter Otto Landoeb, Birkenegaard, og Lærer Poulsen, Stenlille.

Det besluttedes at udsende Missionærer til at vinde i Foramlinger og Kolportører til Husbesøg og Bogsalg. Disse skulde ansættes af Bestyrelsen, have Løn og løge Samarbejde med Præsterne.

„Den indre Missions Tidende“, som udgav en Gang om Maanedene og havde ca. 100 Abonnenter, skulde fra Aptaar 1862 redigeres af Vilh. Beck.

Generalforsamlinger afstafedes indenfor „Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark“, som den nye Missionsforening blev kaldt.

Der kan ingen Tvivl være om, at denne Sagenes Vending har faaet en ganske overordentlig Betydning baade for vor Kirke og Missionen selv. Thi var ikke Præsterne, og særlig Vilh. Beck, traadte til, vilde Missionen næppe have undgaaet det fæteriske Væsen, og vort Kirkeliv vilde være kommen til at faa det kraftige Salt, som Missionen nu har været for det i 40 Aar.

I Begyndelsen gik det dog smaat med Arbejdet. Man havde kun en Missionær, Jens Nyholm, og et Par Kolportører, som kun ebnede at arbejde ved Husbesøg og Bogsalg. Og der var saa godt som ingen Præster ud over de tre, som sad i Bestyrelsen, der vilde have med Missionen at gøre. Mange Præster mente endog, at denne Virksomhed vilde føre til et slemt Selvbæsen; men her og man dog fejl.

Den indre Mission blev nemlig det fæste Bolkært mod Selvbæsen, saa at dette saa godt som ingen Betydning har faaet i Danmark. Iste mindst paa den Tid, da Missionen blev stiftet, truebe Sætteerne med at faa Indgang blandt Folk, men den Tid, som Missionen vandt rundt om i vort Land, gjorde det snart vanskeligt for Sætteerne at udbrede noget Ilynderligt.

I Krigen 1864 fik Missionen en ny velsignelsesrigt Gerning, idet der blev sendt 8 Missionærer til Hæren for at arbejde blandt Soldaterne. Desuden var Pastor Johannes Clausen ansat som Feltpræst ved Hæren.

I Sommeren 1865 famlebes Missions Udsendinge, hvortil nu ogsaa var kommen nogle Nyder, i Ulyb. Her blev Planen lagt til en Rundrejse i Jylland for Beck og Clausen.

I Oktober og November Maaneber 1865 gennemrejste de to Præster en stor Del af Jylland og holdt regelmæssigt Missionsmøder paa den Dag.

Denne Rejse blev afgørende for den indre Missions Fremtid i Jylland.

For mange Nyder var det, efter hvad en gammel Kone har fortalt os, som om Luther og Melancthon var staaet op af deres Grave.

Og det levende Ord, som de to Præster forkyndte, slog da ogsaa ned i mange Hjertes. Dertil kom, at Vilh. Beck fort efter fik Embede i Jylland, hvad der bidrog end mere til Missionsens Fremgang.

Ogsaa i anden Henseende var 1865 et Markaar, idet Missionen rykkede ind i selve København. Det var særlig den nidkære Sognepræst ved St. Johannes Kirke, R. Frimodt, der gav Stødet dertil. Den 15. Februar holdtes det første Indremissionsmøde i Garnisons Kirke, hvor Sognepræst Vilhelm Beck prædikerede. Efter at der Dagen efter var holdt endnu et Møde, stiftedes der en løbende indre Mission som en Filial til Missionen for Danmark med Pastor Frimodt som Formand.

Nu havde man altsaa en Mission paa Landet og en Mission i København. Men Kæmpearbejde? Her maatte man vente nogle Aar, indtil Pastor Jeanson i 1868 blev antaget som Rejsepræst for Missionen med Bopæl i Odense.

Missionen fik mange Steder Indgang, den ene Vækkelse fulgte efter den anden. Og som Arbejdet udbredte og forgrene sig, søgte man Trang til færdige Lokaler til Samfund- og Missionsmøder. Børnegudstjenester, Unglings- og Pigeforeningers Møder o. s. v. Herved opstod de saatalde Missionshuse, som i Tielbliffet er naaet op til et Antal af ca. 400.

Andre Virksomheder som til, f. Eks. Semandmissionsen blandt vore Søfolk i vore egne Havne, Børnehjem, Magdalenehjem, Høstoler, Missions-hoteller.

I Gjerningemissionsarbejdet har indre Mission faaet en betydelig Indflydelse, særlig i Dansk Missionsfelt, ligesom den ogsaa staaer i Forhold til Missionen blandt vore Landsmænd i Amerika og New Zealand.

Endnu maa nævnes Missionsens Virksomhed for at afhjælpe den store Præst- og Kirtensid i København.

„Det er i Sandhed Sænnepskornet, som her er vokset op og blevet til et stort Træ. Indre Mission er blevet en mægtig Faktor i vort Kirkeliv. Og helt umuligt er det vel ikke, at Biskop Martensen faar Ret, da han en Gang udtalte: „Naar Folketirten en Gang ramler sammen, saa vil det blive den indre Mission, som vil redde de levende Rester af den.“ Tusinder og tusinder Tusinder er der i vort Fædreland, som i Dag vil frembære en inderlig Tak til vor Fader i Himlene for den indre Missions velsignede Gerning i de forløbne 40 Aar.

Men vi tror ogsaa, at manges Tanker i Dag vil vende sig til Pastor Vilh. Beck, hvem Herren sjævnfuld har brugt som sit Redskab til Vækkelsens Tælle. Han har været Sjælen i Arbejdet saavel medens „gamle Rønne“ var Formand som senere da han selv blev det. Under hans Vebelse er Missionen ved Guds naadige Bistand gaaet gennem mange Forviflinger og Færet baade ubadtil og indadtil. Stedse har han været den iustiferte Kirke givende og bygget godt og fast paa Ordets og Sakramenternes Grund, hvad der kommer Missionen og derigennem Kirken i saa høj Grad til Gode.

Nu er Missionsens 2. Formand ogsaa bleven gammel og den Nat er ved at komme, da han ikke mere kan arbejde. Thi som vi alle ved, er han svag og lidende. Maaste bliver han snart taget hjem til den faldige Hvile efter den lange og trælske Arbejdsdag; maaste faar vi Lov at beholde ham endnu nogle Aar — vi synes, vi faa daarlighat kun udbære den gamle i Herrens Tjeneste graanebe Lands-tæmpe, dog herfor raader den Almagt-tige.

Men vi vil saa gerne i Dag bringe ham en hjertelig Tak for den Storsaaed, han har søet til uberegnelig Velsignelse for vor Kirke og vort Folk.“

Vilh. Becks aandelige Testamente.

I „Ar. Dagbl.“ skriver Pastor Vilh. Beck følgende:

Det ser jo ud, som om mine Dage snart kan være talte. I hvert Fald er der ingen mennesselig Udsigt til, at jeg kan komme til at optage mit gamle Arbejde med de stadige Rejser for den indre Mission. Og jeg ved ingen, som vil optage dette Arbejde. Mange Rejser har jeg gjort i mange Aar blandt eder og bragt eder Guds Ord. Mange Penge har I givet mig med hjem, mange Tusinder. Og disse Penge har været en væsentlig Betingselse for, at den indre Mission har fundet derved i bet Omfang som hidtil.

Stal den mangle disse Penge ved min Sygdom eller Vortgang, mister den væsentlig sin Kraft, saa at der maa afstedtages en betydelig Del af dens Arbejdere og naturligvis ingen nye antages, til Glæde for dens Hænder og til Sorg for dens Venner.

Lad denne Sorg nu blive til Trost! Og Trostaben maa vise sig deri, at I sender de Penge, som jeg nu ikke mere kan hente hos eder. Dette kan kun ske paa en fornuftig Maade — ved at oprette en Masse Kredsförening over hele Landet.

Det er jo en Stam, at den indre Mission ikke har 1000 Kredsföreninger (den har kun ca. 100). — Hvorfor? Man siger, fordi disse ingen Valget har. Rare Venner! her eders gamle Vens Raad, maaste mit sidste Forlang aldrig denne Valget. I vilde ødelægge den indre Mission dermed og gøre det umuligt at være baade Bestyrelse og Missionær, naar al Kritikken og Sladderen blev luttet ind. Herren har i de mange Aar velsignet den indre Mission i dens nuværende Stillelse. Lad ikke Velsignelsen fra den!

Opret Kredsföreninger — ikke for at faa Magt — men af Kærlighed til Missionen — af Kærlighed til Guds Rige — af Kærlighed til Jesus og hans dyrebare Mennessers Frelse!

Kredsförening kan ordnes ganske frit med bestemte indtagne Bidrag aarligh — eller, som man hellere vil, lade det være frit, hvad enhver efter Velsighed vil høre — blot det er en Formand, til hvem enhver kan bringe sin Gave, og som kan indlede Gaerne.

Saa, Venner! lægger Herren paa denne Maade den indre Missions Fremtid i eders Haand.

Endnu en Gang mit store Spørgsmaal til eder:

Andre Missions Venner! ville I nu være den indre Mission tro? Vilh. Beck.

Gisselsfeld.

200 Aars Jubilæum.

Den 19de Sept. vadede der Festsflag over den Egn af Sjælland, „hvor Jenssmart harver sit Kirkeliv med den røde Top imod Sky og smiler over til Gisselsfeld og til Væker-Legede By“, thi der var da forløbet 200 Aar, siden Christiaan den Femtes vægde Søn, Grev Christian Guldenløve, Stamfader til Greverne Dannefeld-Samsø, ved Testamente af 19. September 1701 og 18. September 1702, oprettede Gisselsfeld adelige Jomfruløfter.

Hovedgaarden Gisselsfeld, der er beliggende i Ringsted Amt, henad Rastved til, er, som man ved, af ældre Dato. Den nævnes i Slutningen af det 14. Aarhundrede som tilhørende tre Brødre, Bo, Peder og Eskild Jøll. Senere som den i Grevens Eje, 1527 gik den over til Familien Dre, men under Grevens Fæjde led den samme Stæbne som saa mange af Landets andre Herregaarde, idet den blev plundret og lagt øde. Det var i dette Tilfælde Rastved Borgere, der søvede Hærvært.

Opfindelig laa Gisselsfeld et godt Stykke fra sin nuværende Plads, omtrent ved Bekas Mølle paa Parcelgaardens Luifenslunds Mark, hvor Voldpladsen endnu er synlig. Men Peder Dre, den berømte Finansmand under Frederik den Anden, lod det gamle Gisselsfeld nedbryde og opførte 1547—75 den nuværende imponerende Hovedbygning. Denne har oprindeligt bestaaet af 4 sammenbyggede, 3 Etager høje Huse, opførte af røde Sten og med meget tykke Værmure. Disse ere til Dels forsynede med Skybestaar og Trappegavl. Midt paa den vestre Fløj findes et frem-springende Portitaarn. Den fjerde Fløj var oprindeligt Kirke-Nisjen, men den er forlangt nedreven. Gisselsfeld var paa de 3 Sider omgivet af Grave, paa Nordfiden af den saatalde Gaard-Sø. Den blev tillige forvaret af en Mur (ligeledes opført af Peder Dre), der støttede sig til to Taarnbygninger ved Borggraven, og som først helt er forsvunden i vore Dage.

I en af de hvalsedde Kældere i vestre Fløj, der ved en hemmelig Trappe stod i forbindelse med Værelserne i de øvre Stokværk, siges Peder Dre at have holdt sig skjult, før han, efter at være falden i Unaade, rejste til Udlandet. Gisselsfeld er i 1869 bleven restaureret af Statsraad Herholdt, der alle Vegne lod Kalkpubsen fjerne, saa at de røde Sten atter kom frem.

I det Peder Dre søvede barnløst, som Gisselsfeld efter hans Enke, Mette Rosenkrantz's Død 1588 til hans Søsters Mand, Frans Banner, og fra ham til hans Svigerfader, Henrik Lyffe til Overgaard. Efter dennes Sønnesøns, Kai Lyffes Fald, blev Gisselsfeld 1661 indbragten under Kronen.

10 Aar efter overdrog Christiaan den Femte den ved Magestifte til Oberstløjtnant Ditlev Rumohr; denne fulgte den samme Aar til General Hans Schacht, hvis Søns Enke 1689 overdrog den til Overammerjunker, senere Gehejmraad Ab. Levin Knuth, der betydelig forøgede den, og hvis Arvinger 1699 fulgte den (for 85,000 Rdl.) til Grev Christian Guldenløve, Hans, Legatthjæters Enke, Dortha Krug, der først havde været gift med Baron Jens Juul, giftede sig senere med Hans Ahlefeld til Buchagen. Da Kongen ikke billigede dette Egtteskab; som formentlig værende under hendes Stand, gav hun det tvitte Svar: „Sage dem Kønige, daz mir ein lebendiger Hund (Ahlefeldernes Hjelmtægn) weit lieber ist, als ein todtter Löwe.“

Gisselsfeld Have er stor og meget smukt, med Landets største Drivervær, flere sjældne Træer og en Mængde Smaasøer og Fiskedamme. Der findes her forskellige Mindesætter. I en Grælund, Sofiehave, er der Begravningsplads for Familien Dannefeld-Samsø i det 19. Aarhundrede.

Gisselsfeld adelige Jomfruløfter var oprindeligt oprettet for 11 Abbedisse og 16 adelige Konventualinder, som hver skulde betale 200 Rdl. i Indskrivningspenge og fik 200 Rdl. om Aaret. Dette er i Aarens Løb blevet forandret. Fra 1873 er der nu en Priorinde, som hader 1600 Aar aarligh, 10 adelige Konventualinder, som hader 1000 Aar aarligh, 10 næstaelste, 800 Aar, 10 næstungste, 600, og de 20 ungste 400 Aar. Der er altsaa 50 Konventualinder. Kun Døtre af danske adelige eller af uadelige i de tre første Rangklasser kunne optages. De opholdt sig ikke paa Kloosteret, som behøvede af Overdirektøren (nu: G. F. Vengsgrebe Dannefeld-Samsø). Af Kloosterets Formue udredes aarligh 1600 Aar til Brudeudgift til uformuende Piger af alle Stænder, 200 Aar aarligh til Godebets fattige og 800 Aar til Stolevæsenes Fremme. Endelig er der med Kloosteret forbundet Gisselsfeld Livrentefond for Piger af alle Stænder, stiftet 1872 af G. E. S. Grev Dannefeld-Samsø. I denne kan enhver ubergnet Dansk Pige indskrives med et Indbudd af 1000 Aar med Ret til, efter Følgeorden, at nyde en aarligh Livrente, saa længe hun er ugift.

Smaa Meddelelser.

Guldbrøllup. Et gammelt, agtværdigt Vægtstær, Bæver Lhaard og Huftru, boende i Apportstrade i Køge, kan den 29. Oktober fejre deres Guldbrøllup.

Missionær Chr. Kjøeb fra Indien, der leder en dansk-indisk Mission paa de blaa Berge sammesteds, er for Tiden med Huftru og Datter paa Rundrejse i Danmark.

Stelefundet — intet Nord. Forleben var Dørrigheden og Distriktslægen i Lundforlund, hvor der som meddelt er fundet et Stelet, og Distriktslægen fik Levningsgerne af Stelet med sig hjem.

De sagtnubige, der nu har haft Vejledighed til at undersøge Sagen, udtalte i Følge „Sørs Amtstidende“, at Stelet er langt ældre end 20 Aar, og desuden er det efter Distriktslægens Mening Levningsgerne af en ældre Kvinde. Anoglerne er nemlig fra spindte, at de formentlig ikke kan hidrøre fra en traftig bygget Mand. At det har været et ældre Menneske, fremgik af de stærkt slibte Tænder.

Der kan altsaa ikke være Tale om, at det er nogen Forbindelse mellem dette Stelet og den forsvundne danske Amerikaner Jens Peterfen.

Overfald. Forleben Nat omtrent Kl. 12 $\frac{1}{2}$ kom i Følge „Nalb. Dgbl.“ Bryggeriarbejder, Hans Schwarzkopf, ind hos en i Bryggeriets Gaard boende Arbejdsmand og sagde, at han var bleven slaaet, hvad forsværgt nogle Husler i Tindingen bekræftede.

Han havde knap faaet dette sagt, før han faldt om som død. Han blev ført til sit hjem i Elme-gade, men han kunde ingen Forklaring give om, hvem der havde bragt ham det livsfarlige Slag, og endnu henligger han i Bidselse uden at kunne fortælle, hvordan det er gaaet til.

Schwarzkopf havde været til Fests paa Møllebakken, men endnu ved man lidt, med hvem han var i Følge, da han gik ned ad Bakken.

Der er noget som tyder paa, at det har været et Overfald og ikke noget Slagsmaal. Der fortællendes, at han var ene, da han kom ned paa Gaben, og at han der blev overfalden og med en Stof bibragt Slaget. Den overfaldne er en fint og ædruelig Arbej-

der og har næppe selv givet nogen Grund til Overfaldet.

Stolemanden Rasmus Hansen er afgaaet ved Døden, skriver „Fyens Tid“.

Ms. Hansen deltog som Officer i Krigen '64. En Tid var han derefter Lærer i Odense. Herfra kom han til Rønslinge Høstole, hvor han afløste Pastor Clausen som Forstander. I denne Stilling virkede han, indtil Alf-Red Poulsen overtog Stolens Ledelse, hvorefter han oprettede en Pigestole i Gentofte.

Ved Siden af sin Stolegering vandrede Rasmus Hansen meget med Literatur og Journalistik. Han skrev gode og funde Bøger; han var i sin Tid Redaktør af det af Pastor Birte-dal udgivne „Dansk Folkeblad“, der særlig havde til Formaal at virke for den sønderjydske Sag, og han var til sin Død Medudgiver af „Søndags-bladet“.

Eksplosion. Forleben stete en stærk Gasetplosion i Rønslinge R's Gasværk. Eksplosionen fandt Sted i Renferummet og Maalerummet. Skiferlaget splintredes fuldstændig, ligesom de meget tykke Mure paa flere Steder fik store Revner. Eksplosionens Kraftgæ lændes ikke. Der kom ingen Mennesser til Stabe, og Gasværkets Drift er ikke standstet.

Kapellet paa Langs i Rastfod Fjord indvies forleden Søndag af Biskop Leunbach ved en højtidelig Gudstjeneste, der overværedes af saa mange, som den lille Kirkebygning kunde rumme.

Det nye Kapel er i Følge „Vest. Falt. Stiftst.“ en meget tiltalende Bygning baade indvendig og udvendig. Alterbordet er i Stedet for Altertavlen prydet med et Marmorstør, og Prædikestolen er anbragt i Højde med Gulvet ved Døren til Koret. Alterbordet, Analfaldet og Prædike-stolen er beklædt med rødt Fløjl. Koret har hvalvet, den sørgede Del af Kirken slagt Loft. Døbefonden og Bænkene er færdige af Rastfod Kirke, Udsfægerne og de hellige Kar er anstaaede gennem en Indsamling hos Beboerne. Kirkebygningen har kostet 9600 Aar.

Kapellet var smukt pyntet med Blomster og Grønt, og fra alle Gaarde og Huse i Omegnen vadede der Flag. Et Par Timer efter Kirkens Indvielse indvies en ny Skole, som Langs ligeledes har faaet i Aar.

Ihjeltsky af Toget. Forleben Morgen ved 5-Tiden fandtes paa Jernbanefinnerne udfor Odense

Glasværk Liget af en Kvinde; det er senere konstateret at være en paa Vestre Stationsvej i Odense boende 40aarig Madam Frederiksen.

Ildløs. Ejendommen „Nord-Flouland“ i Sundslev Sogn paa Fyn, tilhørende H. J. Jensen er nedbrændt.

Forleben Nat nedbrændte Jens Kristian Sørensens Værelse i Tviv ved Høstfede. Ilden, om hvis Opkomst intet vides, fortæredes alt.

Dr. Fenner's GOLDEN RELIEF. BETENDELSER. Hænder, Hovedpine, Gigt, Feber, etc.

Brit Land! 40 DINE. Den Læste Koloni paa „Soo“ Banen i WARD COUNTY, NORD DAKOTA.

Over 600 Danske har taget Land i denne Koloni, uddalg af Kirkefællesskabet's Komite, og af disse har allerede de fleste bosat sig der. Endnu kan der faas godt Land til „Homestead“ der.

Der tiltrænges danske Forretningsmænd i den nye By „Norion“ (Vestville P. O.) i Settlementet.

Den 1ste og 2de Tirsdag i hver Maaned sælges paa de fleste Stationer billige Returbilletter til Landsjægere eller de kan faas fra Minneapolis til Landet ved at henvende sig til „Soo“ Banens Landkontor.

Vigelebes Haves Prærieiland i Minnesota og Dakota, og billigt i Stovland i Wisconsin og Michigan paa „Soo“ Jernbanen. Lave Jernbanepriiser. — Skriv efter Landkort og illustrerede Forklaringer til

D. W. CASSELDAY, Land and Industrial Agent „Soo“ Ry. Minneapolis, Minn.

40 Pund Granuleret SUGAR. Bi faktor 40 Pund Granuleret SUGAR. \$1.00.

Tri Asthma Kur!

Asthmalene bringer øjeblikkelig Lindring og fuldstændig Helbredelse i alle Tilfælde.

... Frit tilsendt paa Forlangende. ...

Skriv Navn og Adresse tydelig.

Der er ingenting sig „Asthma Kure“. Det bringer øjeblikkelig Lindring, endogaa i de værste Tilfælde. Det koster, naar alle andre Ting fejler. Rev. G. F. Wells fra Villa Nibbe, Jll., skriver: „Jens Prædikestole af „Asthma Kure“ modtog i god Orden. Jeg kan ikke sige, hvor taknemmelig jeg er for den Lindring, som jeg har modtaget ved dette. Jeg var en Slæde, knæst med en naalig Dals og Asthma i 10 Aar. Jeg troede, at jeg aldrig vilde blive rask. Jeg faa eders Anbefaling om Helbredelse for denne stærkelige og uheldige Sygdom, Asthma, og troede, I havde lyst for meget, men jeg vilde dog prøve det. Til min Overraskelse hjalp det. Send mig en stor Kasse.“

Rev. Dr. Morris Wechsler, Rabbi af „Cong. Anai Israel“, skriver: New York, 3. Jan 1901.

Dr. Taft Medicine Co.: „Væde Herter! Eders „Asthma-Kur“ er et udmærket Middel mod Asthma og Hay Fever, og dens Sammenlæning linder for alle Leværdigheder, som er forbundne med Asthma. Dets Virkning er forbandende og vidunderlig. Efter at have underlagt den meget nøje, kan vi sige, at „Asthmalet“ indeholder ingen Opium, Morfin, Kloroform eller Hæber. Rev. Dr. Morris Wechsler. Moon Springs, N. Y., 1. Febr. 1901.

Dr. Taft Bros. Medicine Co.: „Væde Herter! Jeg vil skrive denne Anbefaling, fordi jeg maa sige det, da jeg har prøvet eders „Asthmalene“ underfulde Virkning for Helbredelse af Asthma. Min Hustru har været plaget med krampagtig Asthma de sidste 12 Aar. Jeg havde selv opgivet at kurere hende, og andre havde ogsaa udmønt deres Kæftant. Da saa jeg eders „Asthma Kure“ begynde at bruge det omkring ved den 1ste November. Jeg mærkede snart Forandringen. Da hun havde brugt en Kasse, var hun omtrent helbredet, og hun er nu helt fri for loabanne Sygdomstegn. Jeg hiler, at jeg kan anbefale denne Medicin til alle, som er plaget af denne Sygdom. Eders D. D. Phelps, M. D. 5. Febr. 1901.

Dr. Taft Bros. Medicine Co.: „Væde Herter! Jeg var plaget af Asthma i 22 Aar. Jeg har prøvet utallige Midler, men ingen hjalp. Da saa jeg eders Anbefaling og prøvede med en Kasse. Jeg fik Lindring øjeblikkelig. Jeg har siden købt af eders store Kasser, og jeg er meget taknemmelig. Jeg har familie, fire Børn, og har ikke funnet arbejde i alle Aar. Der er jeg rask og kan arbejde i Forretningen hver Dag. Denne Anbefaling er De bruge, dersom I er fan, Bopæl: 235 Rivington St. New York City.

CHAINED FOR TEN YEARS. EVERY BRINGS RELIEF. HAY FEVER ASTHMA.

Provekasse sendt frit paa forlangende. Opfat det ikke. Skriv øjeblikkelig til: DR. TAFT BROS. MEDICINE CO., 79 East 130th St., New York City.